

บทที่ 3
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ทางสถิติครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คำสถิติพื้นฐาน

1.1 คำมัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนที่ได้จาก ASQ ใน มิติแห่งแหล่งกำเนิดของสาเหตุ มิติแห่งความสม่ำเสมอ มิติแห่งความทั่วไป และคะแนนรวม 3 มิติ

1.2 คำมัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน

ตอนที่ 2 ทดสอบความแตกต่างของคำมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน ระหว่างนักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี และนักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย โดยใช้การทดสอบค่าที (t-independent test)

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมาย ดังนี้

n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	คำมัชฌิมเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ยคะแนน
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
Med	หมายถึง	ค่ามัธยฐาน
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson
t	หมายถึง	ค่า t ที่ได้จากการทดสอบด้วยสูตร t-independent test โดยคำนวณแบบไม่แยกความแปรปรวน
X ₁	หมายถึง	คะแนนการอนุมาณสาเหตุในมิติแห่งแหล่งกำเนิดของสาเหตุ
X ₂	หมายถึง	คะแนนการอนุมาณสาเหตุในมิติแห่งความสม่ำเสมอ
X ₃	หมายถึง	คะแนนการอนุมาณสาเหตุในมิติแห่งความทั่วไป

X ₄	หมายถึง	คะแนนการอนุমানสาเหตุรวม 3 มิติ
Adj	หมายถึง	คะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐาน

ตารางที่ 8 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอนุমানสาเหตุ
านมิติแห่งแหล่งกำเนิดของสาเหตุ มิติแห่งความสม่ำเสมอ มิติแห่งความทั่วไป
และคะแนนรวม 3 มิติ

การอนุমানสาเหตุ	n	\bar{x}	S.D.
มิติแห่งแหล่งกำเนิดของสาเหตุ	400	4.48	0.67
มิติแห่งความสม่ำเสมอ	400	5.11	0.80
มิติแห่งความทั่วไป	400	4.84	0.79
รวม 3 มิติ	400	4.81	0.56

ตารางที่ 9 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถ
ในการปรับตัวกับเพื่อน

ตัวแปร	n	\bar{x}	S.D.
ความสามารถในการปรับตัว	400	3.30	0.42

ตอนที่ 2 ทดสอบความแตกต่างของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนระหว่างนักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดีและนักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย การแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มนี้พิจารณาได้จากค่ามัธยฐานของคะแนนการอนุมานสาเหตุในแต่ละมิติ ถ้านักเรียนได้คะแนนการอนุมานสาเหตุทุกมิติสูงกว่าค่ามัธยฐานของมิตินั้น จะถือว่าเป็นผู้ที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี แต่ถ้านักเรียนได้คะแนนการอนุมานสาเหตุทุกมิติต่ำกว่าค่ามัธยฐานของมิตินั้น จะถือว่าเป็นผู้ที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่ามัธยฐานของคะแนนการอนุมานสาเหตุ

มิติแห่ง	น้อยกว่าค่ามัธยฐาน	มากกว่าค่ามัธยฐาน	รวม
แหล่งกำเนิดของสาเหตุ (Med = 4.50)	233	167	400
ความสม่ำเสมอ (Med = 5.13)	200	200	400
ความทั่วไป (Med = 4.75)	217	183	400
รวม 3 มิติ (Med = 4.83)	213	187	400

ตารางที่ 11 แสดงความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิต ของคะแนนความสามารถในการปรับตัว กับเพื่อนระหว่างนักเรียนที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี (ได้คะแนนทกมิตสูงกว่าค่ามัธยฐาน) และนักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย (ได้คะแนนทกมิตต่ำกว่ามัธยฐาน)

คะแนนความสามารถในการ ปรับตัวกับเพื่อน (Adj)	รูปแบบของการอธิบาย						t
	มองโลกในแง่ดี			มองโลกในแง่ร้าย			
	n	\bar{x}	S.D.	n	\bar{x}	S.D.	
คะแนนความสามารถในการ ปรับตัวกับเพื่อน	95	3.40	.37	84	3.22	.44	2.93***

*** $p < .005$

จากตารางที่ 11 แสดงว่า นักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี และนักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย จะมีความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนต่างกัน คือ นักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี จะมีคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน สูงกว่านักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ